PONDUS
CEZARY WITAS
ul. Szara 10, 05-200 Wołomin
NIP 532-118-48-74
REGON 143182065

Stadium

OCENA TECHNICZNA

Nazwa i adres obiektu budowlanego

KI - MOST DLA PIESZYCH PRZEZ RZEKĘ MAŁĄ
PRZY ALEI MIŁOŚNIKÓW KONSTANCINA

KII - MOST DLA PIESZYCH PRZEZ RZEKĘ MAŁĄ
PRZY UL. MATEJKI

KIII - MOST DLA PIESZYCH PRZEZ RZEKĘ MAŁĄ
PRZY UL. STRUMYKOWEJ

ZLOKALIZOWANE NA TERENIE
PARKU ZDROJOWEGO W KONSTANCINIE - JEZIORNA

Numery działek

dz. nr 2/6, 6/1, 7 obręb 03-10 (KI)
dz. nr 2/6, 2/10, 6/1, 6/2 obręb 03-10 (KII)
dz. nr 30, 31, 32 obręb 03-12 (KIII)

jednostka ewidencyjna 141802_4 – Konstancin-Jeziorna
gmina Konstancin - Jeziorna, powiat piaseczyński, województwo mazowieckie

Nazwa i adres Inwestora

GMINA KONSTANCIN - JEZIORNA

ul. Piaseczyńska 77, 05-520 Konstancin - Jeziorna

Nazwa i adres jednostki projektowania

PONDUS
Cezary Witas
ul. Szara 10,
05-200 Wołomin

Autorzy opracowania

PROJEKTANT	**mgr inż. Cezary Witas** Wa-332/01
SPRAWDZAJĄCY	**mgr inż. Marta Drągowska** MAZ/0418/POOM/10

Wołomin, wrzesień 2026r.

OCENA TECHNICZNA

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ OPISOWA

1. Podstawa formalna opracowania
2. Podstawa merytoryczna opracowania
3. Cel i zakres opracowania
4. Szczegółowa ocena techniczna poszczególnych obiektów

4.1. Ocena techniczna mostu KI - most dla pieszych przez rzekę Małą przy Alei Miłośników Konstancina

4.2. Ocena techniczna mostu KII - most dla pieszych przez rzekę Małą przy ul. Matejki

4.3. Ocena techniczna mostu KIII - most dla pieszych przez rzekę Małą przy ul. Strumykowej

OCENA TECHNICZNA

1. PODSTAWA FORMALNA OPRACOWANIA

Podstawę formalną opracowania stanowi Umowa Nr WUDT.272.2.45.2026 zawarta w dniu 20.08.2026r. pomiędzy:

- Gminą Konstancin-Jeziorna z siedzibą w Konstancinie-Jeziorna, ul. Piaseczyńska 77, 05-520 Konstancin-Jeziorna reprezentowaną przez Michała Wiśniewskiego – Burmistrza Gminy Konstancin - Jeziorna

a firmą:

- PONDUS Cezary Witas, ul. Szara 10, 05-200 Wołomin.

2. PODSTAWA MERYTORYCZNA OPRACOWANIA

[1] Opis przedmiotu zamówienia.

[2] Dokumentacja archiwalna - Projekt Budowlany - Wykonawczy kładek dla pieszych na rzece Małej w Parku Zdrojowym w Konstancinie-Jeziornie – opracowanie PRO ARTE 11 – styczeń 2008.

[3] Materiały geodezyjne – opracowanie LandGeo Krzysztof Sałański- Wołomin, sierpień 2026r.;

[4] Wizje lokalne i dokumentacja fotograficzna.

3. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Celem opracowania jest przedstawienie oceny technicznej obiektów obejmującej:

- dźwigary główne i pomocnicze;
- pomosty;
- balustrady;
- przyczółki (fundamenty);
- elementy odwodnienia;
- stan zabezpieczeń antykorozyjnych;
- stan zabezpieczeń biologicznych;
- ocenę nośności konstrukcji;
- ocenę bezpieczeństwa użytkowania.

Zakres opracowania obejmuje opis techniczny ze zdjęciami oraz wnioski końcowe.

4. OCENA TECHNICZNA POSZCZEGÓLNYCH OBIEKTÓW

4.1. Ocena techniczna mostu KI

Most dla pieszych przez rzekę Małą przy Alei Miłośników Konstancina (opis wg OPZ) zlokalizowany jest w Parku pomiędzy ulicami Sienkiewicza (od strony południowej) i Matejki (od strony północnej). Obiekt jest użytkowany, wody w rzece nie ma, koryto jest suche.

a) Dźwigary główne – ustrój nośny

Ustrój nośny stanowią trzy dźwigary z drewna klejonego o wysokości 25cm i szerokości 12cm (skrajne) oraz 16cm dla dźwigara środkowego. Stan dźwigarów oceniam jako niepokojący.

Drewno wykazuje zanieczyszczenia, oznaki zniszczenia powłok i zacieki a także ślady degradacji i korozji biologicznej oraz ubytki materiału. w szczególności jest to widoczne w strefach przypodporowych (najniższy punkt oraz jednocześnie punkt podparcia). Jeden z dźwigarów skrajnych (od strony górnej wody – GW) ma widoczny spróchniały fragment w miejscu jego podparcia na przyczółku.

Zdj. KI-1 Fragment spróchniałego dźwigara skrajnego od strony GW

Zdj. KI-2 Widoczne zacieki na drewnianych dźwigarach

b) Pomost

Pomost kładki stanowi pokład z drewnianych desek grubości 32mm. Deski wykonane są z drewna rodzimego, nie jest to drewno egzotyczne, które jest bardziej trwałe.

Stan pomostu oceniam jako przedawaryjny.

Cały pomost na swojej powierzchni ma zniszczoną warstwę powłoki ochronnej (antykorozyjnej), dodatkowo liczne przetarcia i w kilku miejscach ubytki drewna. Pojedyncze deski wykazują oznaki lokalnego próchnienia, a nawet spękania; posiadają szczeliny i rozwarstwienia pod wpływem wieloletniego działania warunków atmosferycznych. Część desek wymaga pilnej wymiany w ramach prac utrzymaniowych.

Zdj. KI-3 Widoczne pęknięcie deski pomostowej

Zdj. KI-4 Widoczny ubytek drewna i lokalne próchnienia w deskach pomostu

c) Balustrady

Balustradę stanowią dwa podwójne drewniane słupki na każdej krawędzi – mocowane do skrajnych dźwigarów kładki oraz elementy wypełnienia i pochwyt rurowy.

Wypełnienie – balustrada płytowa, drewniana wraz z elementami z siatki stalowej jest zachowana w dość dobrym stanie, choć widoczne są zanieczyszczenia i pierwsze oznaki korozji. Elementy pochwytu ze stali nierdzewnej w dobrym stanie. Najwięcej uwagi wymaga mocowanie słupków. Jeden słupek wymaga wymiany, w dolnej części znajduje się duży ubytek drewna na długości ok. 50cm. W związku z powyższym stan balustrad oceniam jako przedawaryjny.

Zdj. KI-5 Widoczne ubytek drewna w słupku drewnianym

d) Przyczółki (fundamenty)

Obiekt jest posadowiony bezpośrednio (według dokumentacji archiwalnej). Podpory mostu to dwa żelbetowe przyczółki, których skrzydła ukształtowano w formie pylonu wystającego powyżej podestu kładki. Pylony – poza funkcją architektoniczną – pełnią rolę ścianki mocującej balustradę. Ścianka zapleczna przyczółków stanowi oparcie dla nasypu drogowego, jej wierzch licuje się z nawierzchnią pomostu i dojścia.

Stan podpór oceniam jako niepokojący.

Beton podpór jest zarysowany, występują lokalnie drobne ubytki. Na powierzchni betonu zniszczone są powłoki antykorozyjne, występuje powierzchniowe łuszczenie warstw powłoki malarskiej na bocznych ścianach konstrukcji przyczółków. Dodatkowo, w szczególności pod obiektem, gdzie są miejsca zacienione i zawilgocone widoczna jest wegetacja roślin.

Widoczne jest niewystarczające zabezpieczenie podpór przed rozmyciem, a także brak umocnienia skarp przy ścianach bocznych przyczółków (np. poprzez darniowanie lub umocnienie kostką granitową).

Zdj. KI-6 Widoczne zanieczyszczeia powierzchni przyczółka i wegetacja roślin

Zdj. KI-7 Widoczne zanieczyszczeia powierzchni przyczółka i wegetacja roślin

Zdj. KI-8 Widoczne ślady rozmycia w rejonie przyczółków

e) Elementy odwodnienia

Obiekt nie posiada systemu odwodnienia, pomost nie jest – zgodnie z założeniami projektowymi – szczelny. Woda spływa pomiędzy deskami pomostu do rzeki, częściowo zalewając drewniane dźwigary ustroju nośnego. Jest to typowe rozwiązanie dla kładek z drewnianym pomostem.

Dojścia do obiektu ukształtowane są w spadku podłużnym (od obiektu) w taki sposób, że wody opadowe i roztopowe z dojść nie są wprowadzane na obiekt.

Stan odwodnienia oceniam jako zadawalający.

f) Stan zabezpieczeń antykorozyjnych

Ze względu na ciągły kontakt z wodą opadową, ścieranie mechaniczne od ruchu pieszych i rowerzystów, zmienne temperatury, zabezpieczenie antykorozyjne desek pomostu jest zniszczone.

Występuje wycieranie i łuszczenie się powłok zabezpieczających, pękanie desek, zastoiny wodne w miejscach styku z legarami, murszenie powierzchniowe.

Stan zabezpieczeń antykorozyjnych oceniam jako niepokojący.

g) Stan zabezpieczeń biologicznych

Ze względu na stałe narażenie na opady, wilgoć i biokorozję elementy drewniane pomostu oraz dźwigarów głównych ulegają ciągłemu rozwojowi biodegradacji głównie w strefach węzłowych i oparciach.

Stan zabezpieczeń biologicznych oceniam jako niepokojący.

h) Ocena nośności konstrukcji

Ze względu na dostęp do dokumentacji archiwalnej odstąpiono od przeprowadzenia obliczeniowej oceny nośności istniejącej konstrukcji. Konstrukcja kładki ma duży zapas

nośności w przypadku dobrego stanu podpór, dźwigarów nośnych oraz desek pomostu, a także przy poprawnym i pełnym zamocowaniu systemu balustrad do konstrukcji dźwigara skrajnego i pylonów przyczółków.

Nośność konstrukcji jest zachowana, oceniam ją jako zadawalającą.

i) Ocena bezpieczeństwa użytkowania

Efekty zużycia elementów konstrukcji w czasie są naturalne, ale w przypadku opisywanego obiektu mają one wpływ na ocenę bezpieczeństwa użytkowania obiektu.

W szczególności dotyczy to stanu pomostu kładki – kilka desek wymaga w nim pilnej wymiany.

Stan konstrukcji pomostu może zagrażać użytkowaniu kładki.

4.2. Ocena techniczna mostu KII

Most dla pieszych przez rzekę Małą przy ul. Matejki (opis wg OPZ) zlokalizowany jest w Parku pomiędzy alejkami parkowymi (od strony zachodniej) i ul. Matejki (od strony wschodniej). Obiekt jest wyłączony z użytkowania, wejścia są wygrodzone płytami drewnopochodnymi i znakami; wody w rzece nie ma, koryto jest suche.

Ze względu na brak użytkowania obiektu i brak konserwacji zieleni gałęzie istniejących drzew oraz krzewy ograniczyły skrajnię drogową dojść do kładki.

a) Dźwigary główne – ustrój nośny

Ustrój nośny stanowią trzy dźwigary z drewna klejonego o wysokości 25cm i szerokości 12cm (skrajne) oraz 16cm dla dźwigara środkowego. Stan dźwigarów oceniam jako przedawaryjny. Obiekt jest wyłączony z użytkowania.

Drewno wykazuje zanieczyszczenia, oznaki zniszczenia powłok i zacieki a także ślady degradacji i korozji biologicznej oraz ubytki materiału. w szczególności jest to widoczne w strefach przypodporowych (najniższy punkt oraz jednocześnie punkt podparcia). Jeden z dźwigarów skrajnych (od strony górnej wody – GW) ma całkowicie spróchniały fragment w miejscu jego podparcia na przyczółku prawobrzeżnym. Drugi skrajny dźwigar również jest spróchniały w części środkowej oraz w strefie podparcia na przyczółku lewobrzeżnym.

Zdj. KII-1 Fragment spróchniałego dźwigara skrajnego od strony GW (przyczółek prawobrzeżny)

b) Pomost

Pomost kładki stanowi pokład z drewnianych desek grubości 32mm. Deski wykonane są z drewna rodzimego, nie jest to drewno egzotyczne, które jest bardziej trwałe.

Stan pomostu oceniam jako awaryjny.

Cały pomost na swojej powierzchni ma zniszczoną warstwę powłoki ochronnej (antykorozyjnej), dodatkowo liczne przetarcia i w kilku miejscach ubytki drewna. Pojedyncze deski wykazują oznaki lokalnego próchnienia, posiadają szczeliny i rozwarstwienia pod wpływem wieloletniego działania warunków atmosferycznych.

Pomost nie nadaje się do użytku.

Zdj. KII-2 Widoczne ubytki, wyłamania i zniszczenie desek pomostowych

c) Balustrady

Balustradę stanowią dwa podwójne drewniane słupki na każdej krawędzi – mocowane do skrajnych dźwigarów kładki oraz elementy wypełnienia i pochwyt rurowy.

Wypełnienie – balustrada płytowa, drewniana wraz z elementami z siatki stalowej jest zachowana w dość dobrym stanie, choć widoczne są zanieczyszczenia i pierwsze oznaki korozji. Elementy pochwytu ze stali nierdzewnej w dobrym stanie. Mocowanie słupków do dźwigarów skrajnych jest newralgicznym elementem systemu balustrad, widoczne zniszczenia drewna w strefie kontaktu.

Stan balustrad oceniam jako niepokojący.

Zdj. KII-3 Widoczne balustrady drewniane

d) Przyczółki (fundamenty)

Obiekt jest posadowiony bezpośrednio (według dokumentacji archiwalnej). Podpory mostu to dwa żelbetowe przyczółki, których skrzydła ukształtowano w formie pylonu wystającego powyżej podestu kładki. Pylony – poza funkcją architektoniczną – pełnią rolę ścianki mocującej balustradę. Ścianka zapleczna przyczółków stanowi oparcie dla nasypu drogowego, jej wierzch licuje się z nawierzchnią pomostu i dojścia.

Stan podpór oceniam jako niepokojący.

Beton podpór jest zarysowany, występują lokalnie drobne ubytki. Na powierzchni betonu zniszczone są powłoki antykorozyjne, występuje powierzchniowe łuszczenie warstw powłoki malarskiej na bocznych ścianach konstrukcji przyczółków. Dodatkowo, w szczególności pod obiektem, gdzie są miejsca zacienione i zawilgocone widoczna jest wegetacja roślin.

Ławy podłożyskowe przyczółka są zanieczyszczone gruntem. Utrudnia on odpływ wody i przyspiesza degradację stref oparcia dźwigarów.

Widoczne jest niewystarczające zabezpieczenie podpór przed rozmyciem, a także brak umocnienia skarp przy ścianach bocznych przyczółków (np. poprzez darniowanie lub umocnienie kostką granitową lub odtworzenie umocnienia z płyt ażurowych).

Zdj. KII-4 Widoczne krzewy i liczne gazłęzie kolidujące z konstrukcją obiektu

Zdj. KII-5 Widoczne zanieczyszczenia powierzchni przyczółka i ślady rozmycia w rejonie przyczółków

Zdj. KII-6 Widoczne zanieczyszczenia powierzchni przyczółka

Zdj. KII-7 Zniszczone i rozmyte umocnienie skarpy, które służy w tej chwili jako nielegalne przejście terenowe obok obiektu (wobec braku wody w korycie rzeki)

e) Elementy odwodnienia

Obiekt nie posiada systemu odwodnienia, pomost nie jest – zgodnie z założeniami projektowymi – szczelny. Woda spływa pomiędzy deskami pomostu do rzeki, częściowo zalewając drewniane dźwigary ustroju nośnego. Jest to typowe rozwiązanie dla kładek z drewnianym pomostem.

Dojścia do obiektu ukształtowane są w spadku podłużnym (od obiektu) w taki sposób, że wody opadowe i roztopowe z dojść nie są wprowadzane na obiekt.

Stan odwodnienia oceniam jako zadawalający.

f) Stan zabezpieczeń antykorozyjnych

Ze względu na ciągły kontakt z wodą opadową, ścieranie mechaniczne od ruchu pieszych i rowerzystów, zmienne temperatury, zabezpieczenie antykorozyjne desek pomostu jest zniszczone.

Występuje wycieranie i łuszczenie się powłok zabezpieczających, pękanie desek, zastoiny wodne w miejscach styku z legarami, murszenie powierzchniowe.

Stan zabezpieczeń antykorozyjnych oceniam jako przedawaryjny.

g) Stan zabezpieczeń biologicznych

Ze względu na stałe narażenie na opady, wilgoć i biokorozję elementy drewniane pomostu oraz dźwigarów głównych ulegają ciągłemu rozwojowi biodegradacji głównie w strefach węzłowych i oparciach.

Stan zabezpieczeń biologicznych oceniam jako przedawaryjny.

h) Ocena nośności konstrukcji

Ze względu na dostęp do dokumentacji archiwalnej odstąpiono od przeprowadzenia obliczeniowej oceny nośności istniejącej konstrukcji. Konstrukcja kładki ma duży zapas nośności w przypadku dobrego stanu podpór, dźwigarów nośnych oraz desek pomostu, a także przy poprawnym i pełnym zamocowaniu systemu balustrad do konstrukcji dźwigara skrajnego i pylonów przyczółków.

Nośność konstrukcji nie jest zachowana przez utratę stateczności oparcia skrajnego dźwigara, obiekt nie nadaje się do użytkowania.

i) Ocena bezpieczeństwa użytkowania

Efekty zużycia elementów konstrukcji w czasie są naturalne, ale w przypadku opisywanego obiektu mają one wpływ na ocenę bezpieczeństwa użytkowania obiektu.

W szczególności dotyczy to braku stateczności podparcia dźwigara nośnego i stanu pomostu kładki, który nie zapewni bezpiecznego użytkowania.

Stan konstrukcji pomostu zagraża użytkowaniu kładki, obiekt nie nadaje się do użytkowania.

Zdj. KII-8 Informacja o wyłączeniu mostu z użytkowania.

Zdj. KII-9 Widok na zamknięty obiekt.

4.3. Ocena techniczna mostu KIII

Most dla pieszych przez rzekę Małą przy ul. Strumykowej (opis wg OPZ) zlokalizowany jest w Parku pomiędzy alejkami parkowymi (od strony zachodniej) i ul. Strumykowej (od strony wschodniej). Obiekt jest użytkowany, bardzo niski stan wody w rzece, koryto jest grząskie.

a) Dźwigary główne – ustrój nośny

Ustrój nośny stanowią cztery dźwigary z drewna klejonego o wysokości 25cm i szerokości 12cm (skrajne) oraz 16cm dla dwóch dźwigarów środkowych. Stan dźwigarów oceniam jako niepokojący.

Drewno wykazuje zanieczyszczenia, oznaki zniszczenia powłok i zacieki a także ślady degradacji i korozji biologicznej oraz ubytki materiału. w szczególności jest to widoczne w strefach przypodporowych (najniższy punkt oraz jednocześnie punkt podparcia). Jeden z dźwigarów skrajnych (od strony dolnej wody – DW) ma widoczny spróchniały fragment w miejscu jego podparcia na przyczółku.

Zdj. KIII-1 Fragment spróchniałego dźwigara skrajnego od strony wody dolnej

Zdj. KIII-2 Widoczne zacieki na dźwigarach

b) Pomost

Pomost kładki stanowi pokład z drewnianych desek grubości 32mm. Deski wykonane są z drewna rodzimego, nie jest to drewno egzotyczne, które jest bardziej trwałe.

Stan pomostu oceniam jako przedawaryjny.

Cały pomost na swojej powierzchni ma zniszczoną warstwę powłoki ochronnej (antykorozyjnej), dodatkowo liczne przetarcia i w kilku miejscach ubytki drewna. Pojedyncze deski wykazują oznaki lokalnego próchnienia; posiadają szczeliny i rozwarstwienia pod wpływem wieloletniego działania warunków atmosferycznych. Część desek wymaga wymiany w ramach prac utrzymaniowych.

Zdj. KIII-3 Widoczne zniszczenie powierzchni desek pomostowych

c) Balustrady

Balustradę stanowią dwa podwójne drewniane słupki na każdej krawędzi – mocowane do skrajnych dźwigarów kładki oraz elementy wypełnienia i pochwyt rurowy.

Wypełnienie – balustrada płytowa, drewniana wraz z elementami z siatki stalowej jest zachowana w dość dobrym stanie, choć widoczne są zanieczyszczenia i pierwsze oznaki korozji, a także rozwarstwienie końcówki od strony górnej wody. Elementy pochwytu ze stali nierdzewnej w dobrym stanie. Mocowanie słupków do dźwigarów skrajnych jest newralgicznym elementem systemu balustrad, widoczne zniszczenia drewna w strefie kontaktu.

Stan balustrad oceniam jako niepokojący.

Zdj. KIII-4 Widoczne zniszczenie końcówki balustrady drewnianej

d) Przyczółki (fundamenty)

Obiekt jest posadowiony pośrednio, na mikropalach (według dokumentacji archiwalnej). Podpory mostu to dwa żelbetowe przyczółki, których skrzydła ukształtowano w formie pylonu wystającego powyżej podestu kładki. Pylony – poza funkcją architektoniczną – pełnią rolę ścianki mocującej balustradę. Ścianka zapleczna

przyczółków stanowi oparcie dla nasypu drogowego, jej wierzch licuje się z nawierzchnią pomostu i dojścia.

Stan podpór oceniam jako niepokojący.

Beton podpór jest zarysowany, występują lokalnie drobne ubytki. Na powierzchni betonu zniszczone są powłoki antykorozyjne, występuje powierzchniowe łuszczenie warstw powłoki malarskiej na bocznych ścianach konstrukcji przyczółków. Dodatkowo, w szczególności pod obiektem, gdzie są miejsca zacienione i zawilgocone widoczna jest wegetacja roślin.

Ławy podłożyskowe przyczółka są zanieczyszczone gruntem. Utrudnia on odpływ wody i przyspiesza degradację stref oparcia dźwigarów.

Widoczne jest niewystarczające zabezpieczenie podpór przed rozmyciem, a także brak umocnienia skarp przy ścianach bocznych przyczółków (np. poprzez darniowanie lub umocnienie kostką granitową).

Zdj. KIII-5 Widoczne ubytki powłok zabezpieczających powierzchnię przyczółka

Zdj. KIII-6 Widoczne zanieczyszczenia powierzchni przyczółka i ślady rozmycia w rejonie przyczółków

Zdj. KIII-7 Widoczne zanieczyszczenia powierzchni przyczółka i ślady rozmycia w rejonie przyczółków

Zdj. KIII-8 Widoczna porastajaca skarpy roślinność w rejonie przyczółków

e) Elementy odwodnienia

Obiekt nie posiada systemu odwodnienia, pomost nie jest – zgodnie z założeniami projektowymi – szczelny. Woda spływa pomiędzy deskami pomostu do rzeki, częściowo zalewając drewniane dźwigary ustroju nośnego. Jest to typowe rozwiązanie dla kładek z drewnianym pomostem.

Dojścia do obiektu ukształtowane są w spadku podłużnym (od obiektu) w taki sposób, że wody opadowe i roztopowe z dojść nie są wprowadzane na obiekt.

Stan odwodnienia oceniam jako zadawalający.

f) Stan zabezpieczeń antykorozyjnych

Ze względu na ciągły kontakt z wodą opadową, ścieranie mechaniczne od ruchu pieszych i rowerzystów, zmienne temperatury, zabezpieczenie antykorozyjne desek pomostu jest zniszczone.

Występuje wycieranie i łuszczenie się powłok zabezpieczających, pękanie desek, zastoiny wodne w miejscach styku z legarami, murszenie powierzchniowe.

Stan zabezpieczeń antykorozyjnych oceniam jako niepokojący.

g) Stan zabezpieczeń biologicznych

Ze względu na stałe narażenie na opady, wilgoć i biokorozję elementy drewniane pomostu oraz dźwigarów głównych ulegają ciągłemu rozwojowi biodegradacji głównie w strefach węzłowych i oparciach.

Stan zabezpieczeń biologicznych oceniam jako niepokojący.

h) Ocena nośności konstrukcji

Ze względu na dostęp do dokumentacji archiwalnej odstąpiono od przeprowadzenia obliczeniowej oceny nośności istniejącej konstrukcji. Konstrukcja kładki ma duży zapas nośności w przypadku dobrego stanu podpór, dźwigarów nośnych oraz desek pomostu, a także przy poprawnym i pełnym zamocowaniu systemu balustrad do konstrukcji dźwigara skrajnego i pylonów przyczółków.

Nośność konstrukcji jest zachowana, oceniam ją jako zadawalającą.

i) Ocena bezpieczeństwa użytkowania

Efekty zużycia elementów konstrukcji w czasie są naturalne, ale w przypadku opisywanego obiektu mają one wpływ na ocenę bezpieczeństwa użytkowania obiektu.

W szczególności dotyczy to stanu pomostu kładki – kilka desek wymaga w nim wymiany.

Stan konstrukcji pomostu bez wykonania robót remontowych może zagrażać użytkowaniu kładki.

5. WNIOSKI KOŃCOWE

Dokonana inwentaryzacja oraz przeprowadzona ocena techniczna mostów dla pieszych przez rzekę Małą zlokalizowanych w Parku Zdrojowym w Konstancinie-Jeziorna wykazały, że przedmiotowe obiekty wymagają przeprowadzenia pilnych prac remontowych.

Jedna z kładek – kładka KII przy ul. Matejki jest wyłączona z użytkowania, a stan pozostałych dwóch kładek – KI przy Al. Miłośników Konstancina oraz KIII przy ul. Strumykowej jest niepokojący, w szczególności stan pomostów drewnianych może w najbliższym czasie stanowić zagrożenie dla użytkowania kładki.

Trwająca obecnie procedura dotycząca opracowania dokumentacji projektowej powinna zakończyć się doprowadzeniem do wykonania robót remontowych w 2027 roku, stan techniczny dwóch czynnych obecnie obiektów wymaga stałej bieżącej kontroli.

Opracował:

mgr inż. Cezary Witas
(wrzesień 2026)